

क्र० - १०

दृष्ट प्रदीपिका

परि० सं- २५१७

२० - पूर्ण

॥ अथ हट्टप्रदीपिका प्रारंभः ॥ पत्रे २०

A-7

(4)

90-90

पारि सं० २५१७

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीआदिनाथाय नमोस्तु तस्मै येनोपदिष्टा हटयोगविद्या ॥ विराजते प्रोन्नतराजयोगमारोदुमिच्छोरधिरोहणीव ॥ १ ॥ प्रणम्य श्रीगुरुं नाथं स्वात्मारामेण योगिना ॥ केवलं राजयोगाय हटयोगोपदिश्यते ॥ २ ॥ भ्रांत्या बहुमतध्वांतराजयोगमजानतां ॥ हटप्रदीपिकां धत्ते स्वात्मारामक्षमाकरः ॥ ३ ॥ हटविद्या हिमत्स्येंद्र ॥ गोरक्षाद्या विजानते ॥ स्वात्मारामोऽथवा योगी जानीते न त्वसादतः ॥ ४ ॥ आदिनाथादिमत्स्येंद्रः शाबरानंदभैरवाः ॥ चौरंगीमीनगोरक्षविरूपाक्षबिलेशया ॥ ५ ॥ मंथानभैरवो योगीश्वरुद्वुधश्चकंदली ॥ पोरंटकः सुरानंदः सिद्धपादश्च चर्पटी ॥ ६ ॥ कोनेरीपूज्यपादश्च ध्वनिनाथो निरंजनः ॥ कपाली बिंदुनाथश्च काकचंडी स्वराक्षया ॥ ७ ॥ अक्षमः प्रभुदेवश्च चोराचोली चटिदिग्गिः भालुकीनामदेवश्च खंडकापालिकस्तथा ॥ ८ ॥ इत्यादयो महासिद्धा हटयोगप्रभावतः ॥ खंडयित्वा कालदंडं ब्रह्मदेविचरंतिते ॥ ९ ॥ संसारश्रमंतं प्राप्ता माश्रयो यं हटो मठः ॥ अशेषयोगजगतामाधारकमठो हटः ॥ १० ॥ हटविद्या परंगोप्या योगिनां सिद्धिमिच्छतां ॥ भवेद्दीर्यवती गुप्तानिर्वीर्या तु प्रकाशिता ॥ ११ ॥ सुराज्यधार्मिके देशे सुभिक्षे निरुपद्रवे ॥ एकांते मठिकामध्ये स्थातव्यं हटयोगिना ॥ १२ ॥ अत्यहारमनं ध्रुवतं पटिकं नालुच्चनी

श्चायतं सम्यगो मयसांद्रलिप्तममलं निर्दोषबाधोऽसितं ॥ बाह्ये मंडपवेदिकूपरचितं प्राकारसंवेष्टितं प्रोक्तं योगमठस्य लक्षणमिदं सिद्धे हटोभ्यासिभिः ॥ १३ ॥ एवं विधं मटे स्थित्वा सर्वचित्ताविवर्जितः ॥ गुरुपदिष्टमार्गेण योगमेवं समभ्यसेत् ॥ १४ ॥ अत्याहारः प्रयासश्च प्रजत्यो नियमाग्रहः ॥ जनसंगश्च लोत्यं च षड्रियोगो विनश्यति ॥ १५ ॥ एता ह निश्चयात्थैर्या तत्त्वज्ञानाच्च दर्शनात् ॥ जनसंगपरित्यागात् षड्रियोगस्तु सिध्यति ॥ १६ ॥ हटस्य प्रथमं गत्वा दासनं पूर्वमुच्यते ॥ कुर्यात्तदासनं तस्मादारोग्यं चांगलाय वै ॥ १७ ॥ वसिष्ठाद्यैश्च मुनिभिर्मत्स्येंद्राद्यैश्च योगिभिः ॥ अंगीकृतान्यासना निकथ्यं ते कानि चिन्मया ॥ १८ ॥ जानूर्वोरंतरे सम्यक्कृत्वा पादतले उभे ॥ ऋजुकायः समासीनः स्वस्तिकं तत्प्रचक्षते ॥ १९ ॥ सव्ये दक्षिणगुल्फे तु पृष्ठपार्श्वे नियोजयेत् ॥ दक्षिणेऽपि तथा सव्यं गोमुखं स्वारुतिस्तथा ॥ २० ॥ एकपादं तथैकस्मिन् निन्यस्योरुणि संस्थितं ॥ इतरस्मिंस्तथा चोरो वीरासनमितीरितं ॥ २१ ॥ गुदं निष्पीड्य गुल्फाभ्यां व्युत्क्रमेण समाहितः ॥ कूर्मासनं भवेदितदित्योगविदो विदुः ॥ २२ ॥ पद्मासनं तु संस्थाप्य जानूर्वोरंतरे करो ॥ निवेश्य भूमौ संस्थाप्य व्योमस्थः कुर्यात् ॥ २३ ॥ कुर्कुरासनमध्यस्थो ह्यभ्यासं बध्यकंधरां ॥ शोते कूर्मवदुत्तान एतदुत्तानकूर्मकं ॥ २४ ॥ पादौ

ह० प्र० ॥
॥२॥

गा

गुष्टोत्तुपाणिभ्यांगृहीत्वाश्रवणावधि॥ धनुराकर्षणंकुर्याद्द्वनुरासनमुच्यते॥२५॥ वामोरूमूलार्पितदक्षपादं जान्वोर्बहिर्वेष्टितवामपादं॥ प्रगृह्यतिष्ठेत्परिवर्तितांगं श्रीमत्पुनः पुरोदितमासनं स्थातु॥२६॥ मत्स्येद्रपीठं ज्वलनं प्रदीप्तं चंडरुग्मं उलखं उनाख्यं॥ अभ्यासतः कुंडलिनीप्रबोधं च द्रष्टुं रत्नं च ददस्तिपुंसां॥२७॥ प्रसार्यपादौ भुवि दंडरूपौ द्वाभ्यां कराभ्यां द्वितयंगृहीत्वा॥ जानूपरिन्यस्य ललाटे देहोभ्यसे दिदं पश्चिमताणमाहुः॥२८॥ इति पश्चिमताणमासनाग्रं पवनं पश्चिमवाहिनं करोति॥ उदयं जठरानलस्य कुर्यादुदरे कार्यं मरोगितां च पुंसां॥२९॥ धरामवष्टभ्यकरद्वयेन तत्कूर्परं स्थामितनाभिपार्श्वे॥ उद्धृतं सनोदं उवदुल्लिखितस्यान्मायूरमेतत्प्रवदंति पीठं॥३०॥ हरतिसकलदोषानां शुगुल्मादरादीनां भिभवति चरौ नासनं श्रीमयूरं॥ बहुकदशानभुक्तं भस्म कुर्यादशेषं जनयति जठराग्निं ज्वालयेत्कालकूटं॥३१॥ उत्तानं शववद्भूमौ शयनं च शवासनं॥ शवासनं भ्रांतिहरं चित्तविश्रान्तिकारकं॥३२॥ चतुरासीत्या ८४ सनानि शिवेनेकथितानि तु॥ तेभ्यश्चतुष्कं ४ मादायसारभूतं ब्रवीम्यहं॥३३॥ सिद्धं पदं तथा सिद्धं न द्रं चेति ४ चतुष्टयं॥ श्रेष्ठं तत्रापि च सुखं तिष्ठेत्सिद्धासने सदा॥३४॥

॥२॥

तत्र सिद्धासनमाह॥ योनिस्थानकमूलमंघ्रिघटितं कृत्वा दंडं विन्यसेन्नेद्रे पादममथैकमेव नियतं कृत्वा समं विग्रहं॥ स्थाणुसंयमितेन्द्रियोचलदशापर्यं भुवोरंतरं चैतन्मोक्षकपाठभेदजनकं सिद्धासनं प्राच्यते॥३५॥ मत्तान्तरे॥ मैद्रादुपरि निक्षिप्य सव्यं गुल्फं तथोपरि॥ गुल्फान्तरं च निक्षिप्य सिद्धासनमिदं भवेत्॥३६॥ एके सिद्धासनं प्रादुरन्येव ज्ञासनं विदुः॥ मुक्तासनं वदत्येके प्रादुर्गुप्तासनं परे॥३७॥ यमे श्विवमिताहारा अहिंसा नियमे श्विव॥ मुख्यं सर्वासनेषु कं सिद्धाः सिद्धासनं विदुः॥३८॥ चतुरासीति पीठेषु सिद्धमेव सदाभ्यसेत्॥ द्विसप्ततिसहस्रेषु नाडीनां मलशोधने॥३९॥ आत्मध्यायीमिताहारी यावद्वा दशवत्सरं॥ सदा सिद्धासनाभ्यासाद्योगी निष्पत्तिमाप्नुयात्॥४०॥ किमाद्यैर्बहुभिः पीठैः सदा सिद्धासने सति॥ प्राणानिलसावधाने बधे केवलकुंभके॥४१॥ उपपद्यते निरायासात्स्वयमेवोन्मनीयथा॥ तथैकस्मिन्नेव दंडे बद्धे सिद्धासने सदा॥४२॥ बंधत्रयमनायासात्स्वयमेवोपजायते॥ न चासनं सिद्धं समं न कुंभसदृशं निलः॥४३॥ न खेचरी समा मुद्रा न नाद सदृशो लयः॥ अथ पद्मासनं॥ वामोरूपरिदक्षिणं च चरणं संस्थाप्य वामं तथा दक्षोरूपरिपश्चिमेन विधिना धृत्वा कराभ्यां दंडं॥ अंगुष्ठौ हृदये निधाय नि

बुकं नासाग्रमालोकयेदेतद्वाधिविनाशकारियमिनांपद्मासनं प्रोच्यते ॥४४॥ मत्तान्तरे ॥ उत्तानौ चर
णोक्तत्वा उरुसंस्थो प्रयत्नतः ॥ उरुमध्ये तथोत्तानौ पाणी कृत्वा तु तादृशौ ॥४५॥ नासाग्रे विन्यसेद्विदंत
मूले च जिह्वा ॥ उत्तभ्य चुबुकं वक्षस्थापयेत्सवनं शनैः ॥४६॥ यथाशक्त्या समाकृष्य पूरयेदुत्तरं शनैः
यथाशक्त्या तु पश्चात्तुरे च येत्सवनं शनैः ॥४७॥ इदं पद्मासनं प्रोक्तं सर्वव्याधिविनाशनं ॥ दुर्लभं येन केना
पि धीमता लभते भुवि ॥४८॥ पश्चादुक्तमस्य मतं ॥ कृत्वा संपुरितौ करौ दृढतरो बद्धा तु पद्मासनं गाढं
वक्षसि संविधाय चिबुकं ध्यानं च तत्रै स्थितं ॥ वारं वारं मपानमूर्द्धमनिलं प्रोक्ष्य सयन्यूरयन्मुचन्याणमु
पैति बोधमनुलंशक्तिप्रभावादतः ॥४९॥ पद्मासने स्थितो योगी नाडीद्वारेषु पूरयेत् ॥ मारुतं यस्तपिव
तिसमुक्तो नात्र संशयः ॥५०॥ अथ सिंहासनं ॥ गुल्फौ च वृणस्याधः सी विन्याः पार्श्वयोः क्षिपेत् ॥ दक्षि
णे सव्यगुल्फं तु दक्षिणगुल्फं तु सव्यके ॥५१॥ हस्तौ तु जानुनोः स्थाप्य स्वांगुली संप्रसार्य च ॥ व्याघ्रवक्रौ
निरीक्षेत नासाग्रं न्यस्तलोचनः ॥५२॥ सिंहासनं भवेदेतत्पूजितं योगिभिः सदा ॥ बंधव्रितयसंधानं क
रुते साधकोत्तमैः ॥५३॥ अथ सिंहमुद्रा ॥ जानुमध्ये मतौ कृत्वा चुबुकोष्ठे समावृतौ ॥ हस्तौ च भूमिसंल

गोकंपमानौ पुनपुनः ॥ वक्त्रं च विवृतं कुर्यात्तलजिह्वा मुले लिहा ॥ एषामुद्रानारसिंही प्रधाने च प्रकीर्तिता ॥२॥
अथ मुद्रासनं ॥ गुल्फौ च वृणस्याधः सी विन्याः पार्श्वयोः क्षिपेत् ॥ सव्यगुल्फं तथा सव्ये दक्षगुल्फं तु दक्षि
णे ॥५४॥ पार्श्वपादौ च पाणिभ्यां दृढं बद्धा सुनिश्चलं ॥ भद्रासनं भवेदेतत्सर्वव्याधिविषापहं ॥५५॥ गोरक्षा
सनमित्याहु रिदं वै सिद्धयोगिनः ॥ एवमासनबंधेषु योगींद्रो विगतश्रमः ॥५६॥ अथाभ्यसेन्नाडिशुद्धे मु
द्रादिपवनक्रियां ॥ क्रियायुक्तस्य सिद्धस्यादक्रियस्य कथं भवेत् ॥५७॥ नशां स्वपाठमात्रेण योगसिद्धिः
प्रजायते ॥ न वेषधारणं सिद्धेः कारणं च न तत्कथा ॥५८॥ क्रियैव कारणं सिद्धेः सत्यमेतन्न संशयः ॥ सिंश्रो
हरता ये ह न देयो वे शधारिणे ॥५९॥ आसनं कुंभकश्चित्रं मुद्रादिकरणानि च ॥ अथ नादानुसंधानम
भ्यासानुक्रमो हटे ॥६०॥ ब्रह्मचारी मिताहारी त्यागी योगपरायणः ॥ अक्षदूर्ध्वं भवेत्सिद्धिर्नात्र कार्या विच
रिणा ॥६१॥ सुस्निग्धमधुराहारः चतुर्थीशकवर्जितः ॥ भुंजते त्रिवसं ग्रीत्यै मिताहारः स उच्यते ॥६२॥ क
दुम्बतीक्ष्णलवणो हरीतशाकसौवीरतैलतिलसर्षपमत्स्यमदां ॥ अजाविमांसदधितक्कुलिस्थ
कालपिण्या कहिंगलमुणाद्यमपथ्यमाहुः ॥६३॥ भोजनं महितं विद्यामुनरप्युत्सीरुतं ॥ रुक्षां अतिव

णं तिलपिंडकदशनं शाकोत्कटं वर्ज्यं ॥ ६४ ॥ तथा गोरक्षवचनं ॥ वर्ज्ये दुर्जनप्रीतिं वहिस्त्रीपथसेवनं ॥ प्रा-
 तस्नानोपवासादिकायक्लेशादिकं तथा ॥ ६५ ॥ गोधूमशालियवषष्ठिकाशोभनानंक्षीरांज्यखंडनवनी-
 तसितामधूनि ॥ श्रुटीपटोलफलकादिकपंचशाकमुद्गादिचात्यमुदकंच मुनींद्रपथं ॥ ६६ ॥ क्षीरप-
 र्णीचजीवंतीमल्लकीचपुनर्नवा ॥ मेघनादाचपंचैताशाकं संज्ञाप्रकीर्तिता ॥ ६७ ॥ इष्टं समधुरं स्निग्धं ग-
 व्यं धानुप्रपोशां ॥ मनोभिलषितं योग्यं योगीभोजनमाचरेत् ॥ ६८ ॥ युवावृद्धोः तिरह्योवाव्याधितो दुर्ब-
 लस्तथा ॥ आभ्यासात्सिद्धिमाप्नोति सर्वयोगेष्वतंद्रितः ॥ ६९ ॥ पीडाकुंभकंश्चित्रं मुद्रादिकरणानि
 च ॥ सर्वाप्यपि हठाभ्यासे राजयोगफलावधि ॥ ७० ॥ स्वस्थेषु चित्तसमितासनबंधयुक्ते प्राणप्रपूरित-
 तयाद्यदिव च युक्ते ॥ सव्यापसव्यक्रमवृद्धिपथो क्रमाद्यमात्राचह्लादशपुनर्दशह्लादशाई ॥ ७१ ॥ इति
 आत्मारामयोगींद्रविरचितायां हठप्रदीपिकायां प्रथमोपदेशः ॥ १ ॥ अथासने दृढे योगीवशीहित-
 मिताशनः ॥ गुरूपदिष्टमार्गेण प्राणायामं समभ्यसेत् ॥ १ ॥ चलेवाते चलं चित्तं निश्चले निश्चलं तथा ॥ ४ ॥
 यागीष्ठाणुत्वमाप्नोति ततो वायुं निरुधयेत् ॥ २ ॥ यावद्वायुस्थितो देहे तावज्जीवितमुच्यते ॥ मरणं तस्य

निष्क्रान्तिस्तस्माद्वायुं निरुधयेत् ॥ ३ ॥ मलाकुलासुनाडीषु मारुतो नैव मध्यगः ॥ कथं स्यादुन्मनीभावः का-
 र्यसिद्धिः कथं भवेत् ॥ ४ ॥ शुद्धिमेतियदा सर्वनाडीचक्रमलाकुलं ॥ तदैव जायते योगी प्राणसंग्रहणे क्ष-
 मः ॥ ५ ॥ प्राणाभ्यासततः कुर्यान्नित्यं सात्विकयाधिया ॥ यथासुखमवस्थाय मलाः शोषं प्रयाति च ॥ ६ ॥
 अमृतोदधिसंकाशं गोक्षीरं प्रभवोपमं ॥ ध्यात्वा चंद्रमसो बिंबं प्राणायामं समभ्यसेत् ॥ ७ ॥ बह्वपद्मास-
 नो योगी प्राणं चंद्रेण पूरयेत् ॥ धारयित्वा यथाशक्त्वाभूयः सूर्येण रेचयेत् ॥ ८ ॥ प्राणं सूर्येण चाकृष्य पू-
 रयेद्दुर्जरानैः ॥ विधिवत्कुंभकं कृत्वा पुनश्चंद्रेण रेचयेत् ॥ ९ ॥ येन त्यजेते नापूर्यधारयेदनिरोधतः ॥ रेच-
 येच्च ततो न्येन शनैरेव न वेगतः ॥ १० ॥ प्राणं चेदिडयापि बेनियमितं भूयो न्ययारं चयेत्पीत्वापि गलयास-
 मीरणमथो बध्वात्यजेद्द्वामया ॥ सूर्याचंद्रमसोरनेन विधिना बिंबद्वयं ध्यायतां ॥ शुद्धानाडिगणा भवंति
 यमिनां मासत्रयादूर्ध्वतः ॥ १० ॥ प्रातर्मध्यं दिने सायं मर्द्धरात्रे च कुंभकान् ॥ शनैरशीतिपर्यंतं चतुर्वारं स-
 मभ्यसेत् ॥ ११ ॥ अधमे जायते स्वेदः कंपो भवति मध्यमे ॥ उत्तिष्ठत्युत्तमे प्राणो बह्वपद्मासने मुहुः ॥ १२ ॥
 जलेन श्रमे जातेन गात्रमर्दनमाचरेत् ॥ दृढता लघुता चापितेन गात्रस्य जायते ॥ १३ ॥ अभ्यासकाले

ह॥ह॥प्र॥
॥५॥

प्रथमेशस्तीराज्यभोजनं॥ततोभ्यासेस्थिरीभूतेनतादग्नियमाग्रहः॥१४॥यथासिंहोगजोव्याघ्रोभवे
दस्यःशनैःशनैः॥तथैवसेवितोवायुरन्यथाहंतिसाधकं॥१५॥प्राणायामेनयुक्तेनसर्वरोगक्षयोभवेत्
अयुक्ताभ्यासयोगेनसर्वरोगसमुद्भवा॥१६॥हिक्काश्वासश्चकासश्चस्त्रिरकर्णक्षिवेदनः॥भवन्तिवि
विधादोषापवनस्यन्यतिक्रमात्॥१७॥युक्तंयुक्तंत्यजेद्वायुंयुक्तंयुक्तंचसेवयेत्॥युक्तंयुक्तंतुबध्नीया
देवंसिद्धिमवाप्नुयात्॥१८॥यदातुनाडिसिद्धिस्तदाचिह्नानिवास्ततः॥कायस्यक्रियतेकांतितथा
जायेतनिश्चितं॥१९॥यथेष्टंधारणेवायुरनिलस्यप्रदीपनं॥नादाभिव्यक्तिरोग्यंजायतेनाडिशोध
नात्॥२०॥मेदश्लेष्मादिनाशार्थंषट्कर्मणि समाचरेत्॥अन्यथानाचरेत्तानिदोषाणांसमभावतः॥
२१॥धौतिवस्तिश्चनेतिश्चत्राटकंनौलिकंतथा॥कपालभातिचैतानिषट्कर्मणिप्रचक्षते॥२२॥क
र्मषट्कमिदंगोप्यंघटशोधनकारकं॥विविन्नगुणसंधायीपूज्यतेयोगिपुंगवैः॥२३॥अथधौतिकर्म॥
चतुरंगुलविस्तारंहस्तपंचदशेनतु॥गुरूपदिष्टमार्गेणसिक्तं वस्त्रं शनैर्ग्रसेत्॥२४॥ततःप्रत्याहरेत्तै
तदुदितं धौतिकर्म तत्॥स्वासकासस्त्रीहकुष्ठकफरोगाश्चविश्रान्तिः॥२५॥धौतिकर्मप्रभावेनगच्छत्ये

वनसंशयः॥२६॥अथबस्तिकर्म॥नाभिदध्रेजलेपायोन्यस्तनालोत्करासनः॥आधाराकुंचनंकुर्यात्क्षाल
नंबस्तिकर्मतत्॥२७॥गुल्मास्त्रीहोदरंचापिवातपित्तकफोद्भवं॥बस्तिकर्मप्रभावेनक्षीयंतेसकंमयाः॥२८॥
धात्विद्रियांतःकरणप्रसादंदद्याच्चकांतिदहनप्रदीप्तिं॥अशोषदोषोपचयंनिहन्यादभ्यस्यमानंजलब
स्तिकर्म॥२९॥उदरगतपदार्थमुद्धमंतीपवनमपानमुदीर्यकंठनाले॥क्रमपरिचयवश्यनाडीमार्गागज
करणीतिनिगद्यतेहृत्तैः॥३०॥अथनेतिकर्म॥सूत्रं वितस्ति सुस्निग्धं नासानाले प्रवेशयेत्॥मुखान्नि
र्गमयेच्चैषानेति सिलौर्निगद्यते॥३१॥कपालशोधनीचैवदिव्यदृष्टिप्रदायिनी॥जंतूर्द्धजातरोगाद्यं
नेतिराशुनिहन्तिच॥३२॥अथत्राटकर्म॥निरीक्षानिश्चलंदृष्ट्वा सूक्ष्मं लक्ष्यं समाहितः॥अश्रुसंपात
पर्यंतमाचार्यैस्त्राटकंमतं॥३३॥स्फोटनंनेत्ररोगानांतं द्रादीनां कपाटकं॥प्रयत्नात्त्राटकं गोप्यं यथा हा
टकपेटकं॥३४॥अथनौलीकर्म॥अमंदावर्तवेगनतुंदं स व्याप स व्यतः॥शतशोभ्रामयेदेषानौलीगोडैः
प्रश्यस्यते॥३५॥मंदाग्निं संदीपनपाचकादिसंधायमानंदकरी सदैव॥अशोषदोषामयशोषिणी च हर कि
यासौ जयतीह नौली॥३६॥अथकपालभातिकर्म॥लोहकारस्यभस्त्रेवरेचपूरोससंभ्रमो॥कपालभा

तीविरव्याताकफामयविशोषिणी ॥ ३७ ॥ षड्गर्मभिर्गतस्थोत्यंकफमेदोमलादयः ॥ प्राणायामंततः कुर्याद
नायासेन सिध्यति ॥ ३८ ॥ प्राणायामे रवसर्वैः प्रशुष्यति मला इति ॥ आचार्याणां तु केषां चिदन्यकर्मन सं
मतं ॥ ३९ ॥ षड्गर्मयोगमाप्नोति पवनाभ्यासतत्परः ॥ सुमनस्कान्तकोभव्यः तस्मात्पवनमभ्यसेत् ॥ ४० ॥ ब
द्धादयोऽपि त्रिदशाः पवनाभ्यासतत्पराः ॥ तेन सिद्धिं गतास्ते च तस्मात्पवनमभ्यसेत् ॥ ४१ ॥ यावद्वह्ने
मरुद्देहे यावच्चित्तं निराश्रयं ॥ यावत्पश्येद्भ्रुवोर्मध्ये तावत्कालमभ्यस्येत् कुतः ॥ ४२ ॥ विधिवत्प्राणसंयामेना
डीचक्रविशोधिते ॥ सुषुम्णा वदनं भित्ता सुखाद्विश्रान्तिमास्तः ॥ ४३ ॥ मास्ते मध्यसंचारे मनस्थैर्ये प्र
जायते ॥ यो मनः सुस्थिरीभावः सेवावस्थामनो नमनी ॥ ४४ ॥ तत्सिद्धये विधानं शोचित्रान् कुर्वेत् कुंभ
कान् ॥ विचित्रकुंभकाभ्यासाद्विचित्रां सिद्धिमाप्नुयात् ॥ ४५ ॥ सूर्यभेदनमुज्जायी तथा सित्कारशीतली
भस्त्रिकार्धमरीमूर्च्छाकेवलश्चाष्टकुंभकाः ॥ ४६ ॥ पूरकांते तु कर्तव्यो बंधो जालंधराभिधः ॥ कुंभकांते
रेचकादौ कर्तव्यस्तूडियानकः ॥ ४७ ॥ अधस्ताकुंचने नाशुकंठसंकोचने रुते ॥ मध्ये पश्चिमताणेन
स्यात्प्राणो मध्यनाडिगः ॥ ४८ ॥ अपानमूर्ध्वमुत्थाप्य प्राणं कंठादधो नयेत् ॥ योगी जराविमुक्तः स नृषो

॥ ६ ॥

उशाद्वयो भवेत् ॥ ४९ ॥ अथ सूर्यभेदनकर्म ॥ अथासने सुखादेव बद्ध्वा वज्रासनंततः ॥ दक्षनाद्या समा
रुष्य बहिस्थं पवनं शनैः ॥ ५० ॥ आकेशादानखाग्रं च निरोधावधिकुंभयेत् ॥ ततः शनैः सव्यनाड्योरेच
येत्पवनं सुधीः ॥ ५१ ॥ कपालशोधनं वा तदोषघ्नरुमिनाशनं ॥ पुनः पुनरिदं सूर्यभेदनं समुदाहृतं
५२ ॥ अथोज्जायीकर्म ॥ मुखं संयम्य नासाभ्यां मारुष्य पवनं शनैः ॥ यदा लिङ्गति कंठांतं हृत्पद्मावधि शो
धनं ॥ ५३ ॥ पूर्ववत्कुंभयेत्प्राणं रेचयेदिडियांततः ॥ श्लेष्मदोषहरां देहानलदीप्तिविवर्द्धनं ॥ ५४ ॥ नाडी
जलोदरे धातुगतदोषविनाशनं ॥ गच्छता तिष्ठता कार्यमुज्जायीख्यातकुंभकं ॥ ५५ ॥ अथ शीतकारीक
र्म ॥ कुंभं कुर्यात्सदा वक्त्रे घ्राणे चैव विजृम्भयेत् ॥ पवनाभ्यासयोगेन कामदेवो द्वितीयकः ॥ ५६ ॥ योगिनी
चक्रसामान्यं सृष्टिसंहारकारकं ॥ नक्षुधानतृषानिद्रानैवालस्यंतु जायते ॥ ५७ ॥ भवेत्स्वच्छंददेहश्च
सर्वो पद्रववर्जितः ॥ अनेन विधिना सत्यं योगीन्द्रो भुवि मंडले ॥ ५८ ॥ रसनातालुमूलेन यः प्राणं सततं पि
बेत् ॥ अर्द्धार्धेन भवेत्तस्य सर्वरोगपरिक्षयः ॥ ५९ ॥ स भवेत्सर्वसिद्धीनां भाजनं नात्र संशयः ॥ अर्द्धार्द्धे
न भवेत्तस्य सर्वांगसुस्थिरक्रिया ६० ॥ अथ शीतलीकर्म ॥ जिह्वावायुमारुष्य पूर्ववत्कुंभसाधनं ॥

ह० प्र० ॥
॥ ७ ॥

शनेस्तुघ्राणरंध्राभ्यां रेचयेदनितं सुधीः ॥ ६१ ॥ गुल्मश्लेष्मादयो दोषा ज्वरपित्तक्षुधातृषा ॥ एतानि शीत
लीना मकुंभको यं निहतं च ॥ ६२ ॥ अथ भस्त्रिकर्म ॥ उर्वोरूपरिवै धत्ते उभे पादतले तथा ॥ पद्मासनं भवे
त्सम्यक् सर्वपापप्रणशनं ॥ ६३ ॥ सम्यक् पद्मासनं बद्ध्वा समग्रीवोदरः सुधीः ॥ मुखं संयम्य यत्नेन प्राणं
घ्राणेन पूरयेत् ॥ ६४ ॥ यदा हृत्कंठे कपोले खशनं ततः ॥ वेगेन पूरयेत्किंचित् हृत्पद्मावधिमास्तं
६५ ॥ पुनर्विरेचयेत्तद्वत् पूरयेच्च पुनः पुनः ॥ यथैव लोकाराणां भस्त्रावेगेन चाल्यते ॥ ६६ ॥ तथैव स्वशरीर
सं चालयेत्पवनं सुधीः ॥ यदा श्रमं भवेद्देहे तदा सूर्येण रेचयेत् ॥ ६७ ॥ यथोदरं भवेत्पूर्णं पवनेन तथा ल
घु ॥ धारयेन्नासिका मध्ये अंगुलीभ्यां तथा हटं ॥ ६८ ॥ यथोदरं भवेत्पूर्णं पवनेन तथा लघु ॥ कुंभकं पूर्वव
त्कृत्वा रेचयेदित्यनितं ॥ वातपित्तश्लेष्महरं शरीराग्निविवर्द्धनं ॥ ६९ ॥ कुंडलीबोधकः कुंभो रोगघ्नः सु
खदः शुभः ॥ ब्रह्मनाडीमुखे संस्थं कपालागलनाशनं ॥ ७० ॥ सम्यग्भस्त्रासमुद्भूतं ग्रंथि त्रय विभेदकं ॥
विशेषेणैव कर्तव्यं भस्त्राख्यं कुंभकं त्विदं ॥ इति भस्त्राकर्म ॥ अथ भस्त्रिकर्म ॥ वेगाद्वाष्पं पूरकं भृंग
नादं भृंगीनादं रेचकं मंदमदं ॥ योगीन्द्राणामेव भ्यासयोगश्चित्ते जाता काचिदानंदलीला ॥ अथ मूर्च्छ

॥ ७ ॥
म

३ सहितः केवलश्चेति कुंभको द्विविधो मतः ॥ ७४ रेचकः पूरकः कार्यः स वै सहितकुंभकः ॥

कर्म ॥ पूरकांते बहुतरं बद्ध्वा जालंधरं शनैः ॥ रेचयेन्मूर्च्छनाख्यं मनोमूर्च्छासुखप्रदं ॥ ७२ ॥ अथ स्त्राव
नीकर्म ॥ अंतः प्रवतितोदारमारुता पूरितोदरः ॥ साक्षात्पयस्य गाधे च स्रवते पद्मपत्रवत् ॥ ७३ ॥ अथ केव
लकुंभकं ॥ प्राणायामस्त्रिधा प्रोक्ता रेचकपूरककुंभकैः ॥ यावत्केवलशुद्धस्यान्तावत्सहितमभ्यसेत् ॥ ७४ ॥
रेचकं पूरकं मुक्तासुखाद्यायुनिरोधनं ॥ प्राणायामो यमित्युक्तः स वै केवलकुंभकः ॥ ७५ ॥ केवले कुंभके
सिद्धे रेचपूरकवर्जिते ॥ न तस्य दुर्लभं किंचिद्विषुलोकेषु विद्यते ॥ ७६ ॥ सिद्धे केवलकुंभेन यथेष्टं वायुधारणं
राजयोगपदं चैव लभते नात्र संशयः ॥ ७७ ॥ हटं विनाराजयोगो राजयोगं विना हटः ॥ न सिध्यति ततो यु
ग्मसंनिष्यतेः समभ्यसेत् ॥ ७८ ॥ कुंभकं प्राणैश्चांते कुर्याच्चित्तनिरामयं ॥ एवमभ्यासयोगेन राजयोगप
दं भवेत् ॥ ७९ ॥ कुंभकात्कुंडलीबोधकुंडलीबोधनो भवेत् ॥ अनर्गलसुषुम्णा च हटसिद्धिश्च जायते ॥ ८० ॥
वपुः ॥ कृशत्वं वदने प्रसन्नतानादस्फुटत्वं नयने च निर्मले ॥ आरोग्यता बिंदुजयोमिदीपनं नाडीविशुद्धि
हटसिद्धिलक्षणं ॥ ८१ ॥ इति आत्मारामयोगीन्द्रविरचितायां हटप्रदीपिकायां द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ० ॥
संश्लेषनधात्रीणां यथा धारोऽहिनायकः ॥ सर्वेषां योगतंत्राणां तथा धारो हि कुंडली ॥ १ ॥ सुप्तागुरुप्र

सादेनयथाजागर्तिकुंडली॥ तथा सर्वाणि पद्मानि भिद्यंते ग्रंथयोऽपि च॥ २॥ प्राणस्य शून्यपदवी यथा राज
पथायते॥ यथा चित्तनिरालंबं यथा कालस्य वचनं॥ ३॥ अथ शून्यपदवी मिति किमुच्यते॥ सुषुम्णा
शून्यपदवी ब्रह्मरंध्रमहापथः॥ ४॥ अमशानं शोभनी मध्ये मार्गश्चैत्येकवाचकः॥ तत्स्योत्सर्वप्रयत्नेन
प्रक्षोदयितुमीश्वरी॥ ५॥ ब्रह्मद्वारमुखे सुप्तां मुद्राभ्यासेन बोधयेत्॥ महामुद्रा महाबंधो महावेध
स्तुरेचरी॥ ६॥ उडियानं मूलबंधं स्थोजालंधराभिधः॥ करणी विपरीतारव्या वज्रोली शक्तिचालनं
॥ ७॥ इदं हि मुद्रादशकं जरामरणनाशनं॥ आदिनाथोदितं सर्वं अष्टेश्वर्यप्रदायकं॥ ८॥ वल्लभं सर्वसि
द्धानां दुर्लभं मरुतामपि॥ गोपनीयं प्रयत्नेन यथारत्नकरंडकं॥ ९॥ कस्य चित्तैव वक्तव्यं कुलस्त्री
सुरतंतथा॥ वज्रोत्तिरमरोत्तिश्च सहजोत्तिस्त्रिधामता॥ १०॥ एतेषां लक्षणं वक्ष्ये कर्तव्यं च विशेषतः
तत्र महामुद्रामाह॥ पादमूलेन वामेन योनिं संपिड्य दक्षिणे॥ पादं प्रसारितं धृत्वा कराभ्यां धारयेद्
॥ ११॥ कंठे बंधं समारोप्य धारयेद्वायुमूर्द्धतः॥ यथा दंडाहतः सर्पो दंडाकारप्रजायते॥ १२॥ ऋज्वी
भूता तथा शक्तिः कुंडली सह सा भवेत्॥ तदा सोमरणावस्था जायते त्रिपुटि श्रिता॥ १३॥ ततः शनैः श

नैरेवरेचयन्नतु वेगतः॥ इयं खलु महामुद्रा महासिद्धेः प्रशस्यते॥ १४॥ महाक्लेशादयो दोषा क्षीयंते मरणा
दयः॥ महामुद्रा च तेनैव वदंति विबुधोत्तमः॥ १५॥ चंद्रांगे च समभ्यस्य सूर्यांगे पुनरभ्यसेत्॥ यावत्संख्या भ
वेत्तुल्या ततो मुद्रां विसर्जयेत्॥ १६॥ नापथ्यं न हि पथ्यं च रसा सर्वे पिनी रसाः॥ अपि भुक्तं विषं चोरं पीयूषमिव
वजीर्यते॥ १७॥ क्षयः कुष्ठगुदावर्तगुल्मा जीर्णपुरोगमः॥ दोषा सर्वे क्षयं यांति महामुद्रां तु योभ्यसेत्॥ १८॥ क
थितेयं महामुद्रा महासिद्धिकरी नृणां॥ गोपनीया प्रयत्नेन न देया यस्य कस्यचित्॥ १९॥ अथ महाबंधः
पार्श्ववामस्य पादस्य योनिस्थाने नियोजयेत्॥ वामोरुपरि संस्थाप्य दक्षिणं चरणं तथा॥ २०॥ पूरयित्वा ततो
वायुं हृदयं चिबुकं दृढं॥ निक्षिप्य योनिमाकुंच मनो मध्ये नियोजयेत्॥ २१॥ धारयित्वा यथा शक्त्यारेचयेद्
नितं शनैः॥ सव्यांगे च समभ्यस्य दक्षिणे पुनरभ्यसेत्॥ २२॥ मतमन्नतु केशां चित्कंठबंधं विवर्जयेत्॥ रा
जदंतस्य जिह्वायां बध्नास्तो भवेद्दितः॥ २३॥ अयं किल महाबंधो महासिद्धिप्रदायकः॥ कालपाशमहा
बंधविमोचनविचक्षणः॥ २४॥ अयं च सर्वनाडिना मूर्द्धं गतिविबोधकः॥ त्रिवेणीसंगमं धत्ते केदारं प्राप
ये मनः॥ २५॥ रूपलावण्यसंपन्ना यथा स्त्रिपुरुषं विना॥ महामुद्रा महाबंधो निःफलो वेधवर्जितो॥ २६॥

॥६॥ ह० प० ॥
॥२॥

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन महाबंधं समभ्यसेत् ॥ अथ महावेधः ॥ महावेधो स्थितो योगी कृत्वा पूरकमेकधीः ॥ वायु
नागतिमाकृष्य निभृतं कंठमुद्रया ॥ २७ ॥ समहस्तयुगो भूमो स्फीजो संताडयेच्छनेः ॥ पुटद्वयसमाकृष्य वा
युस्फुरतिसत्वरं ॥ २८ ॥ सोमसूर्याग्निसंबंधा ज्जायते चमृतिजयः ॥ मृतावस्था समुत्पन्ना ततो वायुं विरेचये
त् ॥ २९ ॥ महावेधो यभ्यासान्महासिद्धिप्रदायकः ॥ वलीपलितबंधघ्नः सेव्यते साधको नमैः ॥ ३० ॥ एतत्त्व
यं महामुद्रा जरा मृत्युविनाशिनी ॥ वह्निवृद्धिकरं चैवं अणिमादिगुणप्रदं ॥ ३१ ॥ अष्टधा क्रियते चैकं
यामेयामेदिनेदिने ॥ पुण्यप्रायश्च संभाविपापो घभिदुरंसदा ॥ ३२ ॥ सम्यक्शिक्षा वतामेवं स्वल्पे प्रथम
साधनं ॥ वह्निस्त्रीपथसेवानां मादौ वर्जनमाचरेत् ॥ ३३ ॥ अथ खेचरी ॥ छेदनचालनदोहनकलाक्रमे
ण वर्द्धयेत्तावत् ॥ सतायावद्भूमध्ये स्पृशति तदा खेचरी सिद्धिः ॥ ३४ ॥ स्नुहीपत्रनिर्भरा स्त्रं सुतीक्ष्णं स्नि
ग्धनिर्मलं ॥ समादाय ततस्तेन रोममात्रं समुच्छिनेत् ॥ ३५ ॥ आदौ सैधवपथ्याभ्यां चूर्णिताभ्यां प्रघर्षयेत्
पुनस्सप्तदिने प्राप्ते रोममात्रं पुनश्छिनेत् ॥ ३६ ॥ एवंक्रमेण षण्मासान्नित्ययुक्तं समाचरेत् ॥ षण्मासा
द्रसनामूले शिराबंधः प्रणश्यति ॥ ३७ ॥ कपालकुहरे जिह्वा प्रविष्टा विपरीतगा ॥ भ्रुवोरंतरगता दृष्टिः मु

॥९॥

द्रा भवति खेचरी ॥ ३८ ॥ अथ वागे स्वरीधाम शिरोवस्त्रेण वेष्टयेत् ॥ शनैरुत्कटयेद्योगी कालवेधाविधानवित्
३९ ॥ वितस्ति प्रमितं दैर्घ्यं विस्तारे चतुरंगुलं ॥ मृदुश्च धवलं प्रोक्तं वेष्टितां बरलक्षणं ॥ ४० ॥ पुनः षण्मासमात्रे
तु पुनः संघर्षणं त्रिये ॥ भूमध्यावधिपरित्यक्तं तिर्यक् कूर्णबिलावधि ॥ ४१ ॥ अधस्तात्तु बुकं मूलप्रयातिक्रम
कारिता ॥ केशादूर्ध्वं चक्रमति तिर्यक्संख्यावधि त्रिये ॥ ४२ ॥ पुनः संवत्सरादेव द्वितीया चैव त्रीतया ॥ ब्रह्मरं
ध्रांतमावृत्य तिष्ठेत्परमवदिते ॥ ४३ ॥ स्वतालुमूलं संघृष्य सप्तवासरमात्मनि ॥ स्वगुरुक्तप्रकारेण मलं सर्व
विशोषयेत् ॥ ४४ ॥ अंगुल्यग्रेण संघृष्य जिह्वां तत्र निवेशयेत् ॥ शनैः शनैः मस्तकाच्च महावज्रकपाटमृत्
४५ ॥ पूर्ववीर्ययुतां विद्यां व्याख्यातामतिदुर्लभां ॥ अस्या षडंगकुवीततया षड्क्रमिन्नया ॥ ४६ ॥ खेचरी
स्तसकले क्रियाक्रमेण चित्तश्चरति शारवतो ये दे ॥ अग्निधत्तसमवायकारिण खेचरी भवसेवदहारिणि
४७ ॥ क्रमेणैव प्रकर्तव्याभ्यासेन वरवर्णिनि ॥ युगपद्यतते तस्य शरीरे विलयं भजेत् ॥ ४८ ॥ तस्माच्छनैः
शनैः कार्याभ्यासेन युगपत्त्रियं ॥ एवं वर्षत्रयं कृत्वा ब्रह्मद्वारे वसेत्क्रैवं ॥ ४९ ॥ षट्चक्राणि विभिद्यशक्तिभुज
गी प्रोत्सार्य मूलं स्थितां ॥ भित्वाग्रं धीप्रयं च पश्चिम शिरो प्राकाररूपं महत् ॥ ५० ॥ नित्यं प्राणमतः शिरो वल

मलं निर्मथ्यचित्तेन तल्लिङ्गं यः पिवती दुमंडलगमं मुक्तः समाक्षादिवः ॥ ५१ ॥ नित्यं यस्तुर्ध्वजिह्वाग्रेण पिव
ति पुमन्सप्तधारा मृतो यं सुखादंशी तलां गंदुरितभयहरं क्षुत्पिपासा निवारि ॥ पिंडस्थे र्वहियस्माद्भवति
मृत्युतथा मृत्युरोगाद्भवति दोर्भाग्यं याति नाशं प्रसरति सकलायाति चालं पुनः पुनः ॥ ५२ ॥ तिष्ठं च हरते व्या
धिकदुःकं कुष्ठनाशनं ॥ घृतस्वादूपमं चैवामरते लभते ध्रुवं ॥ ५३ ॥ मधुस्वादूपयश्चैव शास्त्राभुङ्गरतिं ब
हु ॥ लडुखंडकस्वादु निपक्वान्नादिन्यनेकशः ॥ ५४ ॥ दिव्यं कल्पं किडयं नित्यं उत्कृष्टो जायते ध्रुवं ॥ तन्म
यत्वमवाप्नोति कोशकारी च कीटकः ॥ ५५ ॥ कलां पराश्रु रवीरुत्वा त्रिपथे पदवर्तयत् ॥ सा भवेत्स्वेचरी मु
द्रा व्योमचक्रं तदुच्यते ॥ ५६ ॥ रसनामूर्ध्वगां रुत्वा क्षणार्द्धमपि तिष्ठति ॥ दुःखे विमुच्यते योगी व्याधिमु
त्युजरादिभिः ॥ ५७ ॥ नरोगामरणं तस्य न निद्रा च क्षुधा तृषा ॥ न च मूर्च्छा भवेत्तस्य यो मुद्रां वेति स्वेचरी ॥
५८ ॥ बाध्यते न सरो नैगे लिप्यते न सकमणी ॥ बाध्यते न सकाले न यो मुद्रां वेति स्वेचरी ॥ ५९ ॥ चित्तं चरति
स्वेयस्मात् जिह्वा चरति स्वेगता ॥ तेनैव स्वेचरी मुद्रां सर्वसिद्धेर्नमस्कृता ॥ ६० ॥ स्वेचर्या मुद्रितं येन चिवरं
लंबिकोर्द्धतः ॥ तस्य न क्षरते बिंदुः कामिन्याश्चेषितस्य च ॥ ६१ ॥ चलितोऽपि यदा बिंदुः संप्राप्तश्चाग्निमंडले

व्रजतूर्ध्वहृत्तत्त्वा निरुद्धो योगमुद्रया ॥ ६२ ॥ उर्ध्वजिह्वा स्थितो भूत्वा सोमपानं करोति यः ॥ मासाद्धेनून्
संदेहो मृत्युं जयति योगवित् ॥ ६३ ॥ नित्यं सोमकला पूर्णं शरीरं यस्य देहिनः ॥ तक्षकेनापि दृष्टस्य विषंत
स्य न सर्पति ॥ ६४ ॥ इंधृतानि यथा वह्निः तैलवती च दीपकः ॥ तथा सोमकला पूर्णं देही देहं न मुच्यति ॥ ६५ ॥
जिह्वा प्रवेशं संभूतं वद्वि नोत्पादितं खलु ॥ चंद्रोऽंशं आवयेद्यस्तु सा स्यादमरवारुणी ॥ ६६ ॥ गोमांसं भक्ष
ये नित्यं पिवेदमरवारुणी ॥ कुलिशं न तमहं विद्यामि तरे कुलघातकाः ॥ ६७ ॥ गोशब्देनोदिता जिह्वा तस्य
वेशो हिता लुनि ॥ गोमांसं भक्षंतं तुल्यं महापातकनाशनं ॥ ६८ ॥ नाभिदशो भवेदेष भास्करो दहनात्मकः
अमृतात्मा स्थिरो नित्यं तालुमध्ये तु चंद्रमाः ॥ ६९ ॥ वर्षत्यधो मुखश्चंद्रो यस्य तूर्ध्वमुखो रविः ॥ ज्ञातव्यं का
रणं तस्य येन पीयूषमाप्यते ॥ ७० ॥ मूर्ध्नि षोडशपद्मपत्रगलितं प्राणैरवाप्तं हृत्तूर्ध्वस्थो रसनां विधाय
विवरे शक्तिं परां चिंतयेत् ॥ उत्कृष्टो लजलाकुलं सुविमलं धारा मृतं यः पिवेत् निदोषसमृणा लको मलत
नुर्यो गीचिरं जीवति ॥ ७१ ॥ चुंबंति यदिलंबिकाग्रमनिशं जिह्वारसस्यं दिनि सक्षारा कटुका म्लदुग्धसह
शीमध्वाज्यतुल्यं तथा ॥ व्याधीनां हरणं जरंतं करणं शास्त्रागमोद्गीरणं तस्य स्यादमरत्वमष्टगुणितं सिद्धा

॥ ह० प्र० ॥
॥ ९९ ॥

गनाकर्षणं ॥ ७३ ॥ एकं सृष्टिमयं बीजं एकामुद्राचखेचरी ॥ एको देवानिरालंबो एकवस्थामनोन्मनी ॥ ७४ ॥
सुस्थिरं ज्ञानजनकं पंचस्रोतसमन्वितं ॥ तिष्ठति खेचरीमुद्रा तस्मिन् न्येति रंजने ॥ ७५ ॥ बद्धं मूलविल
येन तेन विप्रो विदारितः ॥ अजरामरतोयांति यथा पंचमुखो हरः ॥ अमृतात्पूर्णदेहस्य योगिनो द्वित्रि
वत्सरात् ॥ ऊर्ध्वं प्रवर्तते रेतो ह्यणिमादिगुणो दयात् ॥ ७६ ॥ यस्यातालपिहीतमुषिरं मेरुमूले यदस्ति त
स्मिन् त्वं प्रवदति सुधीस्तन्मुखं निम्नगानां ॥ चंद्रात्सारः त्रयवतिवपुषस्तेन मृत्युर्नराणां तं बध्नीयात्सु
करणपथो नान्यथा कार्यसिद्धिः ॥ ७७ ॥ अथ मूलबंधः ॥ पार्श्वभागे न संपीड्यो निमाकुंचयेद्दृढं ॥ अ
पानमूर्ध्वमारुह्य मूलबंधो यमुच्यते ॥ ७८ ॥ अधोगतमपानं वेर्ध्वं गं कुरुते बलात् ॥ आकुंचनेन तं
प्राहुर्मूलबंधो ह्ययोगिनः ॥ ७९ ॥ गुदं पार्श्वे तु संपिअ वायुमाकुंचयेद्बलात् ॥ वारं वारं यथा बोर्ध्वं समाया
तिसमीरणः ॥ ८० ॥ प्राणापानौ नादविंदू मूलबंधेन चैकता ॥ ततो योगस्य संसिद्धौ यच्छतो वनसंश
यः ॥ ८१ ॥ अपानप्राणयोरैक्यं क्षयो मुत्र पुरीषयोः ॥ युवा भवति रुद्धो पिसतं तं मूलबंधनात् ॥ ८२ ॥ ॥ ९९ ॥
अपाने चोर्ध्वं गेयाते प्रयाते नाभि मंडले ॥ तथा नलशिखादीर्घा क्रीयते वायुनाहतो ॥ ८३ ॥ ततो यातो

वज्रपानौ प्राणमूलस्वरूपकं ॥ तेनात्यंतः प्रदीप्तस्तु कुतो देहक्षयस्तदा ॥ ८४ ॥ तेन कुंडलिनी सुप्ता संतप्ता
संप्रबुध्यते ॥ दंडाहता भुजं गीवनिश्चस्य क्रजुतां व्रजेत् ॥ ८५ ॥ विलं प्रविष्टे च ततो ब्रह्मना अंतरे व्रजेत्
तस्मान्नित्यं मूलबंधः कर्तव्यो योगिभिः सदा ॥ ८६ ॥ अथ उडियानबंधः ॥ उर्ध्वोक्षिप्तः सुषुम्णायाः प्राण
स्तुडियते यतोः ॥ तस्माच्च उडियानाख्या योगिभिः समुदाहृतः ॥ ८७ ॥ उड्यानं कुरुते यस्मादविश्रान्तं
महोत्खगः ॥ उडियानं तदेव स्यात्तत्र बंधो मिधीयते ॥ ८८ ॥ उदरासश्चिमेभागे अधो नाभेर्निगद्यते ॥ उडि
यानो ह्यसौ बंधो मृत्युमातंगकेसरी ॥ ८९ ॥ उडियानं तु सहजं गुरुणा कथितं सदा ॥ अभ्यासे तस्य तं यस्तु
रुद्धो पितरुणो भवेत् ॥ ९० ॥ नाभेरूर्ध्वमधश्चापि प्राणं कुर्याच्च यत्नतः ॥ योगी समभ्यसेन्मृत्युं जयत्येव न
संशयः ॥ ९१ ॥ सति वज्रासने पादौ कराभ्यां धारयेद्दृढं ॥ गुल्फदेशसमीपश्च कंठं तच्च प्रपीडयेत् ॥ ९२ ॥
पश्चिमं तान्मुदरे कारयेद्दृढये गले ॥ शनैः शनैर्यथा प्राणा नाडि सिद्धिं निगच्छते ॥ ९३ ॥ सर्वेषामवबोधाना
मुत्तमो ह्युडियानकः ॥ उडियाने दृढे बंधे मुक्तिः स्वाभाविकी भवेत् ॥ ९४ ॥ अथ जालंधरबंधः ॥ कंठमारु
ह्यहृदये स्थापयेच्च बुकं दृढं ॥ बंधो जालंधराख्यायं जरा मृत्युविनाशकः ॥ ९५ ॥ बध्नाति हि शिराजालं अ

॥ह०प्र०॥
॥१२॥

धोगामिनभोजनं॥ततो जालंधरोबंधः कंठेदुःखो घनाशनं॥१७॥ जालंधरे कृते बंधे कंठसंकोचलक्ष
णे॥नपीयूषं पतत्यग्नौ न च वायुप्रधावति॥१८॥ कंठसंकोचने नैव ह्येनाग्रौ स्तंभये दृढं॥मध्यचक्रमिदं ज्ञे
यं षोडशाधारबंधनं॥१९॥ बंधत्रयमिदं श्रेष्ठं महासिद्धेश्च सेवितं॥ सर्वेषां योगतंत्राणां साधनं योगिनो
विदुः॥२०॥ मूलस्थानं समाकुंच उडियानं च कारयेत्॥ इडां च पिंगलां बद्ध्वा वाहयेत्पश्चिमं पथः॥२१॥ अ
धस्याकुंचने नाशुकंठसंकोचने कृते॥ मध्यं पश्चिमतानेन स्यात्प्राणो ब्रह्मनाडिगः॥२२॥ ब्रह्मस्थानस्थितः
सिद्धः प्रयाति पवने लयं॥ ततो न जायते मृत्युर्ना स्याज्जरादिकं तथा॥२३॥ अथ विपरीत करणी॥ यत्किंचि
च्छ्रवते चंद्रादमृतं दिव्यरूपिणं॥ तत्सर्वं ग्रसते सूर्यतेन पिंडं विनाशि च॥२४॥ वर्षत्यधो मुखश्चंद्रो ग्रसत्यु
र्ध्वमुखो रविः॥ करणी विपरीताख्या गुरुवाक्येन लभ्यते॥२५॥ तत्रास्ति दिव्यं करणं सूर्यस्य मुखबंधने
गुरुपदेशतो ज्ञेयं न तु शास्त्रार्थकोटिभिः॥२६॥ उर्ध्वनाभिरधस्तातु रूर्ध्वं भानुरधः शशी॥ करणी विप
रीताख्या गुरुवाक्येन लभ्यते॥२७॥ करणी विपरीताख्या सर्वव्याधिविनाशिनी॥ नित्यमभ्यासयुक्तस्य॥२८॥
जठराग्निप्रवर्द्धिनी॥२९॥ आहारो बहुलस्तस्य संपाद्यः साधकस्य च॥ अत्याहारो निराहारो क्षुधातस्य

वशिर्भवत्॥३०॥ अधश्चिरश्चोर्ध्वपादोक्षणं स्यात्प्रथमे दिने॥ क्षणात्तु किंचिदधिकमभ्यसेच्च दिने दिने॥३१॥
वलितं पलितं चैव षण्मासात्तु न दृश्यते॥ याममात्रं ततो नित्यमभ्यासेन तु कालजित्॥३२॥ अथ वज्रोत्थि॥ स्वच्छं
दवर्तमानोऽपि योक्तैर्विनियमेर्विना॥ वज्रोत्थिं यो भिजानाति स योगी सिद्धभाजनं॥३३॥ तत्र वस्तु द्वयं वक्ष्ये
दुर्लभं यस्य कस्यचित्॥ क्षीरं चैकं द्वितीयं तु नारी च वशवर्तिनी॥३४॥ मेहनेन शनैः सम्यक् गूर्ध्वं कुंच
नमभ्यसेत्॥ पुरुषोऽप्यथवा नारी वज्रोत्थिं सिद्धिमाप्नुयात्॥३५॥ प्रयत्नतः शिरानाले फूत्कारो वज्रकंधरे
शनैः शनैः प्रकुर्वीत वायुसंकोचकारणं॥३६॥ भार्याभगोपते बिंदुरभ्यासे तोर्द्धं माहरेत्॥ चलितं चलि
जं बिंदुमूर्द्धं मा रुष्य रक्षयेत्॥३७॥ एव रक्षतियो बिंदुमृत्युं जयति योगवित्॥ मरणं बिंदुपातेन जीवि
तं बिंदुधारणात्॥३८॥ यावद्बिंदुस्थिरे देहे तावन्मृत्युभयंकुतः॥ चिताधीनं नृणां शुकं शुकं काधीनं हि जी
वितं॥३९॥ सुगंधयोगिनो देहे जायते बिंदुधारणात्॥ तस्माच्छुक्रं मनश्चैव रक्षणीयं प्रयत्नतः॥४०॥ बि
ंदुमध्ये रजोऽप्येवं बीजं बिंदुप्रचक्षयेत्॥ मेढ्रमाकुंचयेद्दूर्ध्वं सम्यग्भ्यासयोगवित्॥४१॥ अपर्याप्तपुण्यव
तां धन्यानां तत्त्वदर्शिनां॥ निर्मत्सराणां सिद्धोत्तनुं मत्सरशीतिनां॥४२॥ अथ सहजोत्थि॥ सहजोत्थि

मरोली वज्रोल्या एकभेदतः ॥ जलेषु भस्मनि क्षिप्य दग्धगो मय संभवं ॥ २२ ॥ वज्रोली मैथुना दूर्ध्वस्त्रीपुं
सो स्वांगलेपनं ॥ आसीनयोः सुखेनैव मुक्त व्यापारयोक्षणं ॥ २३ ॥ सहजोतिरियं प्रोक्ता सिद्धये योगिभिः
सदा ॥ अयं शुभकरो योगो भोगयुक्ते विमुक्तिदः ॥ २४ ॥ अमरोलि ॥ विहाय नित्यं प्रथमां च धारां विहाय
निःसारतयां त्यधारां ॥ निष्पाद्यते शीतलमध्यधारां कापालिकैः कुंटमैरमेध्या ॥ २५ ॥ अमरीयः पिवे
न्नित्यं नश्यं कुर्याद्दिने दिने ॥ वज्रोलि मभ्यसेन्नित्यं ममरोलितिकथ्यते ॥ २६ ॥ पुंसो बिंदुः समाकुंच सम्यग
भ्यास पाटवान् ॥ यदि नारी रजोरक्षेत्संयोगे चापियोगिनी ॥ २७ ॥ तस्याः किंचिद्रजो नाशं न गच्छति न सं
शयः ॥ तस्याः शरीरे नादश्च बिंदुत्वं चापि गच्छति ॥ २८ ॥ स बिंदुस्तद्रजश्चैव एकी भूतोऽस्वदेहजौ ॥ वज्रोल्या
भ्यासयोगेन सर्वसिद्धिं प्राप्नुयात् ॥ २९ ॥ अतीतानागतं वेत्ती खेचरश्च भवेद्ध्रुवं ॥ देहसिद्धिं च लभते वज्रोल्या
भ्यासयोगतः ॥ ३० ॥ तस्मादेवं साधकानां भोगमुक्तविमुक्तिदः ॥ तस्मात्पुण्यवतामेव योगो यं संप्रसिध्यति
३१ ॥ अथ शक्तिचालनं ॥ कुटिलांगी कुंडलिनी भुजंगी शक्तिरीश्वरी ॥ कुंडल्यसंधती चेति शब्दपर्यायवाचकः ॥ १३ ॥
३२ ॥ उच्चाटयेत्कपाटं तु यथा कुंचिकया हृत्वात् ॥ कुंडलिन्या तथा योगी मोक्षद्वारं विभेदयेत् ॥ ३३ ॥ येन मार्गेन

णगंतव्यं बह्मस्थानं निरामयं ॥ मुखेनाच्छाद्य तद्वारं प्रसुप्ता परमेश्वरी ॥ ३४ ॥ कंदोर्द्धे कुंडली शक्तिः सु
प्ता मोक्षाय योगिनां ॥ बंधनाय च मूढानां यस्तं वेत्ति संयोगवित् ॥ ३५ ॥ अंभो धिरो लब्धीयानां माधारः श
ष्कुंडली ॥ अशेषयोगजगता माधारः कुंडली तथा ॥ ३६ ॥ कुंडली कुटिलाकारा सर्पवत्सरिकीर्तिता ॥
सा ऋज्वी सुकृता येन समुक्तो नात्र संशयः ॥ ३७ ॥ गंगायमुनयोर्मध्ये बालरंडातपस्विनी ॥ बलात्कारे
ण गृहीयात द्विष्टोः परमं पदं ॥ ३८ ॥ इडा भगवती गंगायि गलाय मुनानदी ॥ इडा पिंगलयोर्मध्ये बा
लरंडातपस्विनी ॥ ३९ ॥ पुच्छे प्रगृह्य भुजंगी सुप्ता मुहो धयेच्च तां ॥ निद्रां विहाय सारं जीर्द्धं मुनिष्ठते
हृत्वात् ॥ ४० ॥ परिस्थिता चैव फणावती सा प्रातश्च सायं प्रहरार्द्धमात्रं ॥ प्रसार्य यत्तत्परिधातुयुक्त्या प्रगृ
ह्यते तत्परिपालनीया ॥ ४१ ॥ वितस्ति प्रमितं दीर्घं विस्तारं चतुरंगुलं ॥ मृदुलं धवलं प्रोक्तं वेष्टणं बरल
क्षणं ॥ ४२ ॥ वज्रासने स्थितो योगी चालयित्वा च कुंती ॥ कुर्यादनंतरं भस्वी कुंडली मां शुबोधयेत् ॥ ४३ ॥
भानोरा कुंचनेनैव कुंडलीं चालयेत्तदा ॥ मृत्युवक्त्रगतस्यापि तस्य मृत्युभयं कुतः ॥ ४४ ॥ नासादक्षणा मा
र्गवा ही पवनप्राणो न दीर्घा कृते श्वद्रोमः परिपूरिता मृततनु प्राग्घटिकायास्तथा ॥ छिन्नकाल विशाल

वद्विवशागंभूरंधनाडीगणास्तकार्यं कुरुते पुनर्नवतरं चिन्नद्रुमस्कंधवत् ॥ ४५ ॥ कुंडली चालयित्वाथ कु
र्याद्भस्वीविशेषतः ॥ एवमभ्यासतो नित्यं यमिनः शंकते यमः ॥ ४६ ॥ तदाभ्यसेत्सूर्यभेदमुज्ज्यायीचापिशी
तली ॥ एवमभ्यासयोगेन यमिनः शंकते यमः ॥ ४७ ॥ मूर्ध्वतद्वयपर्यंतं निर्भयं चालनादसौ ॥ उर्ध्वमाकृष्य
ते किंचित्सुषुम्णायाः समुद्धृतः ॥ ४८ ॥ तेन कुंडलिनीतस्याः सुषुम्णायाः समुद्धृतः ॥ नयाति तस्मात्पाणोयं
सुषुम्णां बुजनिश्चलः ॥ ४९ ॥ यस्मात्संचालयेन्नित्यं सुखं सुप्ता मरुंधती ॥ यस्यासंचालनादाशुयोगीरोगा
त्प्रमुच्यते ॥ ५० ॥ येन संचालिता शक्तिः स योगी सिद्धिभाजनं ॥ किमत्र बहुनोक्तेन कालं वृजति लीलया ॥ ५१ ॥
ब्रह्मधर्मरतस्येव पुंसो मितहिताशीनः ॥ मंडलाद्व्ययते सिद्धिः कुंडलीभ्यासयोगतः ॥ ५२ ॥ आभ्यासनिस्तृप्तं
चांद्रीविभूत्या सह मिश्रयेत् ॥ तां धारयेदुत्तमां गेदिव्यदृष्टिप्रदायिनी ॥ ५३ ॥ द्विसप्ततिसहस्राणां नाडीनां
मलशोधनं ॥ कुतः प्रक्षालनोपायः कुंडल्याभ्यासनादृते ॥ ५४ ॥ इति शक्तिचालनं ॥ मुद्रो मादशधा प्रोक्ता
आदिनाथेन शंभुना ॥ कारणं सर्वसिद्धीनामेकैकापि क्षमेव सा ॥ ५५ ॥ राजयोगं विना पृथ्वीराजयोगं विना ॥ ५६ ॥
निशा ॥ राजयोगं विना मुद्राविचित्रापि न राजते ॥ ५६ ॥ मरुदभ्यसनं किंचिन्मनोयुक्तं समाचरेत् ॥ इतरत्र

न कर्तव्या मनोवृत्तिर्मनीषिणा ॥ ५७ ॥ विनापि मध्यमानाडीदृढाभ्यासेन योगिनः ॥ आसनप्राणसंयामैर्मु
द्राभिः सरला भवेत् ॥ ५८ ॥ अभ्यासेन हि मुद्राणां तदुदेति समाधिना ॥ मुद्राणां च परामुद्राभ्याससिद्धिप्रय
च्छति ॥ ५९ ॥ उपदेशं हि मुद्राणां यो धत्ते सांप्रदायिकं ॥ स एव श्रीगुरुस्वामी साक्षादीश्वर एव सः ॥ ६० ॥ तस्य वा
क्यपरो भूत्वा अथाभ्याससमाहितः ॥ अणिमादिगुणेश्वर्यं लभते कालवंचकः ॥ ६१ ॥ इत्यात्मारा मयोगींद्रवि
रचितां यां हटप्रदीपिकायां तृतीयोपदेशः ॥ ३ ॥ नमः शिवाय गुरवे नादबिंदुकलात्मने ॥ निरंजनपदं या
नियतो योगी परायणः ॥ १ ॥ अथेदानीं प्रवक्ष्यामीं समाधिकं ममुत्तमं ॥ मृत्युघ्नं च सुखोपायं ब्रह्मानंदकरं
परं ॥ २ ॥ राजयोगसमाधिश्च उन्ननी च मनोन्मनी ॥ अमरोद्यालयस्तत्र शून्या शून्यं परंपदं ॥ ३ ॥ अमरं संत
थाद्वैतं निराखं निरंजनं ॥ जीवन्मुक्तिश्च सहजं मुक्तिश्चेत्येकवाचकः ॥ ४ ॥ सलिले सैंधवं यद्वत्सास्यं भज
तियोगतः ॥ तथात्ममनसो रैक्यं समाधीरभिधीयते ॥ ५ ॥ तत्समं च हयोरत्र जीवात्मपरमात्मनोः ॥ सम
स्तनष्टसंकल्पः समाधिः सोभिधीयते ॥ ६ ॥ कर्पूरसलिले यद्वत्सैंधवं सलिले यथा ॥ तथात्ममनसो रैक्यं स
माधिः सोभिधीयते ॥ ७ ॥ राजयोगस्य माहात्म्यं को वा जानाति तत्त्वतः ॥ ज्ञानं मुक्तिः स्थितिः सिद्धिः गुरुवा

केन सिध्यति ॥ ८ ॥ दुर्लभो विषय त्यागो दुर्लभं तत्त्व दर्शनं ॥ दुर्लभो सहजा वस्था सहजोः करुणां विना ॥ ९ ॥ या
वन्नेव प्रविशति चरन्मास्तो मध्यमार्गे यावद्विदुर्न भवति दृढः प्राणवातप्रबुद्धा ॥ यावद्व्योम्ना सह सदृशं
जायते नैव चित्तं तावज्ज्ञानं वदति यदि दंदं भूमिस्था प्रलापः ॥ १० ॥ विविधैरास्तेः कुंभैर्विचित्रकरणैरपि ॥
प्रबुद्धा या मादिशक्तौ प्राणः शून्ये विलीयते ॥ ११ ॥ उत्पन्नशक्तिबोधस्य त्यक्तमिः शेषकर्मणः ॥ योगिनः
सहजा वस्था स्वयमेव प्रकारेण ॥ १२ ॥ सुषुम्णा बाहि निप्राणे शून्ये विशति मास्तः ॥ सदा सर्वाणिकर्म
णि निर्मूलयतिकर्मवित् ॥ १३ ॥ अमराथनमस्तुभ्य सोपिकालतया हतः ॥ पतितं पवने यस्य जगदेतच्च
राचरं ॥ १४ ॥ चित्ते समत्वमापन्ने वायुर्व्रजति मध्यमे ॥ तथा मरो लिवज्जोति सहजो लिमतापि च ॥ १५ ॥ ज्ञा
नं कुतो मनसि जीवति देहया वत्प्राणे पि जीवति मनो मियते न यावत् ॥ प्राणे मनो ह्यमिदं विलयं न
याति मोक्षं सगच्छति नरो न कथं चिदन्यत् ॥ १६ ॥ ज्ञात्वा सुषुम्णा सद्देहं कृत्वा वायुं च मध्यगं ॥ स्थित्वा स
देवसंस्थाने प्राणरंध्रे निरोधयेत् ॥ १७ ॥ सूर्यचंद्रौ समो कृत्वा दत्वा करापि पंजरे ॥ सुषुम्णा शोभति शक्तिः शेषास्त्वेवं निरर्थकः ॥ १८ ॥ वायुः परिचितो यस्मादग्निना सह कुंडली ॥ अथ चित्तोत्तरेभ्यां स प्रत्या

शा जीवयोगिना ॥ १९ ॥ पवनो बध्यते यन मनस्ते नैव बध्यते ॥ हेतुद्वयं तु चित्तस्य वासना च समीरणः
२० ॥ तयोर्विनष्ट एकस्मिन्नुभावपि विनश्यतः ॥ यत्रैव लीयते वायुर्मनस्तत्रैव लीयते ॥ २१ ॥ दुग्धां बुवत्स
मिलिता बुभोतौ तु त्यक्तियो मानसमास्तौ हि ॥ यतो मस्तत्र मनः प्रवृत्तिर्यतो मनस्तत्र मस्तन्निरुत्तिः ॥
२२ ॥ एकस्य नाशोदपरस्य नाशस्तत्रैकवृत्तेरपरस्य वृत्तिः ॥ अज्ञानयोश्चंद्रियवर्गवृत्तिः विज्ञातयोर्मोक्ष
पदस्य सिद्धिः ॥ २३ ॥ रसस्य मनसश्चैव चंचलत्वं स्वभावतः ॥ रसबद्धे मनोबंधं किंच सिध्यति भूतले ॥ २४ ॥
मुच्छितो हरति व्याधिं मृतो जीवयति स्वयं ॥ बद्धरेतरेतां धत्ते स जीवश्चरसेश्वरः ॥ २५ ॥ वायुमार्गेण संचा
रसफलं लभते महत् ॥ ततोष्टगुणं मे श्वर्यं सत्यमित्याह शंकरः ॥ २६ ॥ मनः स्थैर्यं स्थिरो वायुततो बिंदुस्थि
रो भवेत् ॥ बिंदुस्थैर्यं तया सत्त्वं पिंडस्थैर्यं प्रजायते ॥ २७ ॥ इंद्रियाणां मनोनाथो मनोनाथश्च मास्तः ॥ मारु
तस्य रुयो नाथो स्तं नाथं लयमाश्रयत् ॥ २८ ॥ स्वयमेवास्तु वा मोक्षः सोऽस्ति वापि मत्तो तरे ॥ मनः प्राणमपा
नं बालयेकश्चित्प्रवर्तते ॥ २९ ॥ प्रनष्टोत्सासनिःश्वासप्रनष्टविषयाग्रहः ॥ निश्चलो निर्विकारश्च योजयति
योगिनः ॥ ३० ॥ पुच्छिन्नसर्वसंकल्पो निःशेषाशेषचेष्टितः ॥ स्वावगम्यालयः कोऽपि जायते वा गगोचरः ॥ ३१ ॥

यत्र दृष्टि लयस्तत्र भूतेन्द्रि सनातनः ॥ साक्ति जीवभूतानां दृष्टि लक्ष्ये लयंगतेः ॥ ३२ ॥ अंतर्लक्ष्यं बहिर्दृष्टि नि
मिषो न्मेषवर्जिता ॥ यौ ऐतुशां भवीमुद्रा सर्वतंत्रेषु गोपिता ॥ ३३ ॥ वेदशास्त्रपुराणानि सामान्यगणि क
दवः ॥ एकेवशां भविमुद्रा गोप्याकुलवधूरिव ॥ ३४ ॥ अंतर्लक्ष्यविलीनचित्तपवनो योगीयथा वर्तते दृष्टिर्नि
श्चलतारया बहिरतः पश्यन्नपश्यन्नपि ॥ मुद्रेयं खलु खेचरी भवति साद्युष्मत्ससादा दुरोः शून्या शून्य
विवर्जितं स्फुरति यत्तत्त्वं पदं शांभवं ॥ ३५ ॥ ताराज्योतिषु संयोज्य किंचिदुच्चारयेद्भवो ॥ सूर्ययोगस्य मा
र्गो यमुन्मन्याकारलक्षणं ॥ ३६ ॥ केचिदागमयोगेन केचिन्निगमसंकुले ॥ केचित्कर्केण मुह्यन्ति नैव जानन्ति
तारकं ॥ ३७ ॥ अर्थो द्वाटितलोचनस्थिरमनानासाग्रदत्तेक्षणं श्रद्धाकोचविलीनतामुपगतौ निक्षिप्य
भासोतरे ॥ ज्योतीरूपमशेषबाह्यरहितं देदीप्यमानं परंतत्त्वं तत्तदमेव वस्तु परमं वाच्यं किमत्राधिकं
३८ ॥ वासरे पूजयेत्क्षिं गं रात्रौ चैव न पूजयेत् ॥ सततं पूजयेत्क्षिं गं दिवारात्रौ न पूजयेत् ॥ ३९ ॥ सुषिरं ज्ञान
जनकं पंचस्रोतः समन्वितं ॥ तिष्ठते खेचरी मुद्रा तस्मिन् न्यून्ये निरंजनं ॥ ४० ॥ सव्यदक्षिणनाडिस्थो मध्ये ॥ १६ ॥
वहति मारुतः ॥ तिष्ठते खेचरी मुद्रा तत्र सत्यं न संशयः ॥ ४१ ॥ सोमसूर्यद्वयोर्मध्ये निरातंबो तरे पुनः ॥

संस्थिता यो मचक्रे या सामुद्रानामखेचरी ॥ ४२ ॥ सोमयोर्भेदिता धामसाक्षाद्देवि वल्लभा ॥ पूजयेदतुं
लां दिव्यां सुषुम्णां पश्चिमे मुखे ॥ ४३ ॥ पुरस्ताच्चैव पुर्यातं निश्चिता खेचरी भवेत् ॥ अभ्यस्ता खेचरी मुद्रा
उन्मनीसंप्रजायते ॥ ४४ ॥ अभ्यसेत्खेचरीं मुद्रां तावत्स्याद्योगनिद्रिता ॥ संप्राप्तयोगनिद्रस्य कालो ना
स्तिकदाचन ॥ ४५ ॥ भ्रुवोर्मध्ये शिवस्थानं मनस्तत्र विलीयते ॥ ज्ञातव्यं तत्तदंतुर्यं तत्र कालो न विद्यते
४६ ॥ चंद्रसूर्यद्वयोर्मध्ये मुद्रां दद्याच्च खेचरी ॥ निरातंबे महाशून्यो मचक्रे व्यवस्थिता ॥ ४७ ॥ नि
रातंबे मनः कृत्वा न किंचिदपि चिंतयेत् ॥ सबाह्यभ्यंतरे व्योम्नि घटवत्तिष्ठति ध्रुवं ॥ ४८ ॥ बाह्यवायुर्य
था लीनतथा मध्ये न संशयः ॥ स्वस्थानं गच्छति प्राणसूर्यो गे पवनतथा ॥ ४९ ॥ एवमभ्यस्तमानस्य
वायुमार्गसदा निरा ॥ अभ्यासाज्जायते वायुर्मनस्तत्र विलीयते ॥ ५० ॥ अजरत्वं भवद्देहे आपादतल
मस्तके ॥ सिध्यते च महायोगो महाबलपराक्रमः ॥ ५१ ॥ शक्तिमध्ये मनः कृत्वा शक्तिमनसि मध्यतः
मनसा मन आलो क्यधारयेत्परमं पदं ॥ ५२ ॥ खमध्ये कुरुचात्मानं मात्ममध्ये च खं कुरु ॥ सर्वं च खम
यं कृत्वा न किंचिदपि चिंतयेत् ॥ ५३ ॥ अंतः शून्यो बहिः शून्यो ॥ शून्यकुंभ इवांबरे ॥ अंतः पूर्णो बहिः पूर्ण

पूर्णकुंभइवांतरे ॥ ५४ ॥ बाह्यचिंतानकर्तव्यातथैवांतरचितनं ॥ सर्वचिंतां परित्यज्यनकिंचिदपिचिंतये
 त् ॥ ५५ ॥ संकल्पमात्रकलनेवजगत्समस्तसंकल्पमात्रकनेवमनोविलासः ॥ संकल्पमात्रकलनेवक
 तिस्तुनित्यंसंकल्पनिश्चयमवाप्नुहि रामशान्ति ॥ ५६ ॥ ज्ञेयं सर्वमतीतं च ज्ञानं च मनमुच्यते ज्ञानं ज्ञेयं म
 नश्चैव नान्यपंथाद्वितीयकः ॥ ५७ ॥ मनो दृश्यमिदं सर्वं यत्किंचित्सचराचरं ॥ मनसो न्मनीभावो ह्येत
 भावं प्रचक्षते ॥ ५८ ॥ तयो लय इति प्राहुः ॥ कीदृशं लयलक्षं ॥ अपुनर्वासनो स्थानादृताया ॥ विश्वविस्मृ
 तिः ॥ ६० ॥ ज्ञेयं वस्तु परित्यागाद्विलयं याति मानसं ॥ मनसो विलये जाते कैवल्यमपि कल्पते ॥ ५९ ॥ एवं
 नानाविधोपायः ॥ सम्यग्स्वानुभवान्वितः ॥ समाधिमार्गकथितः ॥ पूर्वाचार्यैर्महात्मभिः ॥ ६१ ॥ अशक्यं त
 त्वबोधानां मूढानामपि संमतं ॥ प्रोक्तं गोरक्षनाथेन नादोः पासनमुच्यते ॥ ६२ ॥ श्रीआदिनाथेन सपाद
 कोटिलयप्रकारोः कथिता जयंति ॥ नादानुसंधानस्सेवनान्यमन्यामहे ज्ञातरसंलयानां ॥ ६३ ॥ श्रवणपु
 टनयत्तयुगलनासा मुखारो धनमिव कर्तव्यं ॥ शुद्धमुष्णशरणस्फुटममलं श्रूयते नादः ॥ ६४ ॥ आरं ॥ १७ ॥
 भश्च घटश्चैव तथा परिचयस्ततः ॥ निष्पत्तिः सर्वयोगेषु स्यादवस्था चतुष्टयं ॥ ६५ ॥ तत्र चारंभः ॥ ब्रह्म

ग्रंथि भवेद्देहादानंदः शून्यसंभवः ॥ विनिवृत्तकुंभकोदेहेऽनाहतः श्रूयते ध्वनिः ॥ ६६ ॥ दिव्यगंधश्च स्ते
 जस्वीदिव्यगंधस्त्वरो गवान् ॥ संपूर्णहृदयशून्ये आरंभे या गवान् भवेत् ॥ ६७ ॥ अथ घटावस्था ॥ द्विती
 ये भेदमुक्ते तु वायुर्भवति मध्यगः ॥ हृदयसंभवे योगी ज्ञानी देहसमस्तथा ॥ ६८ ॥ विष्णुग्रंथे स्तथा भेदा
 सरमानंदसूचकः ॥ अतिशून्यविसंमत्तं भेरीशब्दस्तथा भवेत् ॥ ६९ ॥ अथ परिचर्यावस्था ॥ अथ ग्रंथि
 त्रयभित्वा जायते मदलध्वनिः ॥ महाशून्यं समायाति सर्वसिद्धि समाश्रया ॥ ७० ॥ चिंता मनस्ततो जित्वा
 सहजानंदसंभवः ॥ दोषदुःखं जरामृत्युक्षधानि द्रातृषास्तथा ॥ ७१ ॥ अथ निष्पत्तिः ॥ रुद्रग्रंथिततो
 भित्वा सर्वपीठगतो निलः ॥ निष्पन्ने वैणवः शब्दः कण्ठहीणा कणो भवेत् ॥ ७२ ॥ एकभूतं तथा चित्तं रा
 जयोगभिधानकं ॥ सृष्टिसंहारकर्ता सौ योगीश्वरसमा भवेत् ॥ ७३ ॥ राजयोगपदं प्राप्तुं मुखोपायोत्य
 चेतसां ॥ सद्यः प्रत्ययसंधायी सेव्यते नादयोर्लयः ॥ ७४ ॥ नादानुसंधानसमाधिभाजो योगीश्वराणां
 हृदि वर्द्धमानं ॥ आनंदमेकं वचसामवाच्यं जानाति तं श्रीगुरुनाथ एकः ॥ ७५ ॥ मुक्तासनस्थितो यो
 गी मुद्रां संधाय शोभवी ॥ शृणुयाद्दक्षिणे कर्णे नादं तर्गतं महत् ॥ ७६ ॥ अभ्यस्यमानो नादो यंचान्यनो

॥ ह० प्र० ॥
॥ १८ ॥

शृणुते ध्वनिः ॥ पश्चाद्विपक्षमस्वितं जित्वा योगी सुखी भवेत् ॥ ७७ ॥ श्रूयते प्रथमाभ्यासे नादो नानाविधो
महान् ॥ वर्द्धमाने ततो भ्यासे श्रूयते सूक्ष्मसूक्ष्मतः ॥ ७८ ॥ आदौ जलधिजीमूते भेरिनिर्भरनिस्वनः ॥ मध्ये
महलशखस्य घंटाकोलाहलस्तथा ॥ ७९ ॥ अन्येतु किंकिणीवंशवीणाभ्रमरनिस्वना ॥ इति नानाविधा
नादो श्रूयते यत्र मध्यतः ॥ ८० ॥ महति श्रूयमानेपि मेघभेयादिभिर्ध्वनिः ॥ तत्र सूक्ष्मनादमेव परितो
पि परामृशेत् ॥ ८१ ॥ धुतिमुत्सृज्य वा सूक्ष्मे सूक्ष्ममुत्सृज्य वा धुनिः ॥ रममाणमपि स्निग्धमनोनात्र
प्रचालयेत् ॥ ८२ ॥ यत्र कुत्रापि वानादेत गतिप्रथमे मनः ॥ तत्रैव निश्चलो भूत्वा तेन सार्द्धं विलीयते ॥ ८३ ॥
काष्ठे प्रवर्तते वज्रिः काष्ठेन सह शांसते ॥ नादे प्रवर्तते चित्तं नादेन सह लीयते ॥ ८४ ॥ ओदासीनपरो भू
त्वा सदाभ्यासेन संयमी ॥ उन्मनीकारकं सद्यो नादमेवावधारयेत् ॥ ८५ ॥ ईदृशमोदासीन्यं जाते काचौ
पटीवाकुटीवा ॥ पथ्याहारोगोपयेचोपयेवा ॥ ८६ ॥ भोज्यं भुक्तं चान्नमारण्यकंदं पात्रद्रोणीचाथवा भोज्य
पात्रं ॥ सर्वचिंतां समुत्सृज्य सर्वचेष्टां सर्वदा ॥ नादमेवानुसंदध्यान्नादे चित्तं विलीयते ॥ ८७ ॥ सर्वचिंताः ॥ १८ ॥
परित्यज्य सर्वदानेन चेतसा ॥ नादमेवानुसंधत्ते योगसाम्राज्यमिच्छति ॥ ८८ ॥ मकरंदं पिबेत् भृंगो गं

धं नो त्येक्षते यथा ॥ नादासक्तं तथा चित्तं विषयान्न हि कांक्षति ॥ ८९ ॥ पुंश्च विद्धं च चांचत्यं नादगंधकजा
रणात् ॥ मनः पारदमात्रोति निरातं वारव्यघो टनं ॥ ९० ॥ बद्धं चेन्नादगंधेन सद्यः संत्यक्तचापालं ॥ प्रया
तिस्वतश्च केद्रयच्छिन्नमिव द्रुमः ॥ ९१ ॥ नादेन प्रणतश्चित्तमंतरंगभुजंगमः ॥ विस्मृत्य विश्वमेकाग्रं
कुत्रचिन्नहिधावति ॥ ९२ ॥ मनोन्मत्तगजेन्द्रस्य विषयध्यानचारिणः ॥ नीयमानः समर्थोयं निनादनि
श्रितांकुशा ॥ ९३ ॥ नादंतरतुसंत्यस्य वाजितः परिधावते ॥ अंतरंगंतुरंगस्य रागोवागीयतेपि च ॥ ९४ ॥
अनाहते ध्वनेरंतरो यं यत्सूक्ष्मसूक्ष्मकं ॥ मनस्तत्र लयं यांति तद्विस्त्राः परमंपदं ॥ ९५ ॥ भावनाकाशसं
कल्पो यावच्छब्दप्रवर्तते ॥ निःशब्दं तत्परं ब्रह्म परमात्मानुमीयते ॥ ९६ ॥ नादशक्तिरितिख्यातो नादज्ञा
नं सदाशिवः ॥ नादज्ञाने च नष्टे च उन्मनोवावशिष्यते ॥ ९७ ॥ नादो यावन्मनस्तावत् नादांते तु मनोन्मनी
सशब्दं कथितं व्योमनिःशब्दं ब्रह्मकथ्यते ॥ ९८ ॥ सदा नादानुसंधाता तं क्षीणे वा स नोदये ॥ निरंजने च
लीयते निश्चिते मनमारुते ॥ ९९ ॥ नादकोटि सहस्राणि बिंदुकोटिशतानि च ॥ सर्वतत्र लयं यांति यत्र देवो
निरंजनः ॥ १०० ॥ इति नादानुसंधानं ॥ सर्वदृष्ट्योपायाराजयोगाय केवलं ॥ राजयोगसमारूढपुरुषः

॥६॥ ह० प्र० ॥
॥११॥

कालवंचकः ॥१॥ अस्तु वामास्तु वामुक्तिरत्राखंडितं महत् ॥ त्रयामृतकरं सौरव्यं राजयोगादवाप्य
ते ॥२॥ राजयोगमजानंतः केवलं हटकर्मगाः ॥ ये तु तान्कर्मवशान् मन्ये प्रयासः फलवर्जिताः ॥३॥ त-
त्वं जीवं हटक्षेत्रमौदासीन्यं जलं त्रिभिः ॥ उन्मनी कल्पलतिका सद्य एवोद्भवति ॥४॥ एकं स्थि-
मयं बीजं एकमुद्राचरे चरी ॥ एको देवो निराखंबो एकावस्थामनोन्मनी ॥५॥ शंखदुंदुभिनादं
च नष्टृणोतिकदाचन ॥ काष्ठवज्रायते देहो उन्मन्यावस्थया ध्रुवं ॥६॥ सर्वावस्थाविनिर्मुक्तः सर्व-
चिंताविवर्जितः ॥ मृतवत्तिष्ठते योगी समुक्तो नात्र संशयः ॥७॥ अबध्यः सर्वशास्त्राणां अबध्यः स-
र्वदेहिनां ॥ अग्राह्यो मंत्रतंत्राणां योगी मुक्त समाधिना ॥८॥ प्रवेशो निर्गमेवामेदक्षिणे चोर्ध्वमध्य-
तः ॥ नयस्य वायुर्वहेति समुक्तो नात्र संशयः ॥९॥ चित्तं न सुसंनोजाग्रं स्मृतिवस्तुन चान्यथा ॥ नास्त-
मेति न चोदेति यथासौ मुख्य एव सः ॥१०॥ दृष्टिस्थिरायस्य विने वदस्यं वायुं स्थिरायस्य विना प्रयत्न-
तः ॥ चित्तं स्थिरं यस्य विनावलंबनं स एव योगी स गुरुः स सेव्यते ॥११॥ विद्यातीर्थं जयति विबुधाः सा-
धवः सत्यतीर्थं गंगातीर्थं मलिनमनसो योगी नो ज्ञानतीर्थं ॥ धारातीर्थं धरणिपतयोदा

॥११॥

नतीर्थं धनाढ्याः लज्जातीर्थं कुलयुवतयः पातकं क्षालयन्ति ॥१२॥ इति श्री स्वात्मारामयोगीन्द्रविर-
चितायां हटप्रदीपिकायां चतुर्थोपदेशः ॥ ॥ अथ नियमाः ॥ तपः संतोषमास्तिक्यं दानमीश्वरपूज-
नं ॥ सिद्धांतश्रणं चैव हीमतिश्च जपो व्रतं ॥१॥ अहिंसा सत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यं क्षमा धृतिः ॥ दयार्जवं मि-
ताहारः शौचं चैव यमादराः ॥२॥ स्वस्तिकं गोमुखं वीरं कूर्मकुं कूर्दं संयमं ॥ उत्तानकूर्मधनुषं मत्स्यं
य पश्चिमतानकं ॥३॥ सिंहश्च पद्मे भद्रं मयूरं सिंहमेव च ॥ सुषुप्तिकंततः कुर्यात्पंचदश्यानि एव हि ॥

॥ह० प्र०॥

॥२०॥

2517

(५)

इतिनियमाः

श्रीगणेशायनमः॥तपःसंतोषमास्तिक्यंदानमीश्वरपूजनं॥सिधांतश्रवणंचैवहीमतिश्रजपोत्रतं॥अहि
सासत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यं क्षमा धृतिः॥दयार्जवंमिताहोरः शौचंचैवयमादिशः॥२॥स्वस्तिकं गोमुखं वीरं कूर्मं कु
कुटसंयमं॥उत्तानकूर्मं धनुषं मत्स्यं पश्चिमतानकं॥३॥सिंहं पद्मं तथा भद्रं मयूरं सिंहमेव च॥सुसुप्तिकं त
तः कुर्यात्संचदश्यानिरेव हि॥४॥मत्तानरे॥स्वस्तिकं गोमुखं पद्मं हंसं सारथ्यं ब्रह्मणोसनं॥नृसिंहं गारुडं कूर्मना
गारथ्यं वैष्णवासनं॥१॥वीरं मयूरं वज्राख्यं सिंहाख्यं रौद्रमासनं॥यो न्यासनं विदेः शाकं शैवं पश्चिमतानकं

॥इतिहटपदीपिकासमाप्तः॥

॥४॥कूर्परं खर्परं चैव शवोष्ट्रकुक्कुटं तथा॥एतेषांचयथाकरणं ज्ञातव्यं गुरुशास्त्रतः॥५॥

॥२०॥